

## Když světla již nesvítí

Ewald Murrer

V noci, když světla již nesvítí  
a tma je nejčernější,  
dej pozor, když se vzbudíš.  
Nezůstávej sedět na kraji lůžka...

Pod postelí se skrývají hrozná  
příšery.

Je tam kocour podpostelní,  
který tě drápne bez váhání  
a bude tě chtít kousnout do paty.

Je tam roztřesená obluda  
z chomáčku mlhy  
na pavoučích nohách.  
Nedáš-li si pozor, vlezte ti do ucha  
A škvořími nůžkami štípne tě zle.

A je tam pořouchlý malý had,  
který do noci syčí rád,  
že nic už nemá ceny,  
že všechny sny jsou zatraceny.

Když spíš, nemají nad tebou moc.  
Tak spi a nevstávej, dobrou noc...



## V zemi krále Bolestína

Ewald Murrer

V zemi krále Bolestína  
je řeka slz.  
V jejích vlnách slyšíš vzlyky  
nad všemi rozbitými koleny,  
nad pohlavky a výčitkami.  
V proudu plují tiché ozvěny obav,  
černě se lesknou vlnky strachu.  
Když ale do řeky vnoříš ruku,  
vlny se uklidní a je jen ticho.  
Klidné ticho, které máš v srdci.

V zemi krále Bolestína  
je hora z křivd,  
balvany křiku se valí proti tobě,  
když na ni stoupáš.  
Na vrcholu sedí krkavci  
nepochopení,  
vrány odmítnutí a havrani  
posměchu.  
Když ale zatleskáš,  
černí ptáci se vznesou a uletí.  
Rozsvítí se slunce,  
hřejivé slunce, které máš v srdci.

## Máme kostru ve skříni

Jaroslav Hutka

Máme kostru ve skříni  
v noci chrastí v kuchyni  
vždycky vleze do ledničky  
zakousne se do ředkvičky  
a po noční svačině  
zase vleze do skříně.

Náš kostlivec ve skříni  
nemiluje koření  
čichne k pepři a pak pčká  
rychle hledá láhev mlíka  
a když se ho napije  
podlahu nám polije.

Náš kostlivec ve skříni  
chce si sehnat brnění  
k oblékání už má návod  
bude dělat strašný rachot  
a sousedům na dvoře  
bude klepat na dveře.

Náš kostlivec ve skříni  
vyjel v noci na koni  
mraky plují, měsíc svítí  
mlhou, polem už se řítí  
potom zmizel v bažinách  
zaúpěl a šel z něj strach.

Náš kostlivec ve skříni  
pokaždé si umíní  
že až půjdu večer spát  
bude mi u hlavy stát  
jenže já vytáhnu meč  
křiknu nestůj, venku kleč.

Náš kostlivec ve skříni  
v noci skáče v předsíni  
dupe až se lustr houpe  
a on se na stěnu drápe  
černý rubáš na sobě  
drápe se i po stropě.

Náš kostlivec ve skříni  
má rád drahé kamení  
na hnátě by prsten nosil  
v něm by rudý rubín zářil  
náhrdelník vzácností  
visel by mu na kosti.



## Bubáci

Pavel Žiška

U mé tety v uhláku,  
žije spousta bubáků.  
Černé tváře – černé kníry,  
koukaj tiše z tmavé díry,  
co chytanou to umažou,  
s nikým se nemažou.

Bubububu bubnu,  
s nikým se nemažou.

Uhlák stojí u kamen  
a z něj čouhá ruka ven.  
Vyleze – či nevyleze,  
be - fe - le - me - pes se veze,  
hy - chy - ky - ry - dy - ty - ny,  
bubáci v kuchyni.

Bubububu bubnu,  
všecičko ušpiní.

Slýchám sice od tety,  
že jsou to jen brikety  
a držadlo od lopatky,  
ať přestanu dělat zmatky,  
já však tetě nevěřím  
a lezu do peřin.

Bubububu bubnu,  
a lezu do peřin.

V posteli jsem v pohodě,  
tam bubáci nechoděj.  
Nejlíp se mi ale spinká,  
u maminky – u tatínka,  
tam ústřední topení,  
na mě chrup necení.

Bubububu bubnu,  
na mě chrup necení.



## Sněhulák a havran

Michal Černík

**B**yla zima, napadl sníh a v parku na louce stál sněhulák. Slétl k němu havran a sněhulák mu šťastně povídá: „Na tuhle chvíli jsem čekal celé jaro. Celé léto. Celý podzim. A teď jsem tady!“ Havran krákl.

**S**něhulák pokračoval: „Jenom se bojím. Moc se bojím slunce.“ Havran krákl.

Tu z mraků vysvitlo slunce. Sněhulák se rozplakal. Havran usedl na jeho hlavu. Roztáhl doširoka křídla a sněhuláka chránil před slunečními paprsky. „Děkuji ti, kamaráde,“ řekl dojatě sněhulák. Havran krákl.

**K**aždý den havran přilétal ke sněhulákovi. A když vysvitlo slunce, chránil ho svými křídly před slunečními paprsky. Ale jednou slunce svítilo a hřálo tak mocně, že havran sněhuláka nechránil.

**S**něhulák plakal a zmenšoval se. Z posledních sil sněhulák zašeptal: „Sbohem, kamaráde havrane, umírám. Už nebudu.“ Havran krákl. Po sněhulákovi zbyla jen louže. I tu vypilo slunce. Zima skončila.

Přešlo jaro, přešlo léto, přešel podzim a zase tu byla zima. Napadl sníh a na louce v parku opět stál sněhulák.

Ke sněhulákovi přiletěl havran a radostně krákl: „Já věděl, že se vrátíš. Dlouho jsem tě vyhlížel.“

**B**yla zima, popadával sníh, fučel mrazivý vítr a sněhulákovi a havranovi bylo krásně.



## Mamuťata

Daniela Fischerová

Jednou v pátek odpoledne,  
bylo krátce po půl jedné  
před moc milióny let,  
dvě mrňavá mamuťata,  
dvě mamutí batolata,  
vyšla na výlet.

Jejich výlet podobá se  
spíše útěku.  
Mamuťata rozhodla se  
zdrhnout z pravěku.

Tihle malí útěkáři  
samozřejmě měli kly,  
ale byly to spíš klíčky.  
Jednou v pátek koncem září  
jimi odemkli  
černou díru do vesmíru  
a tou utekli.

Určitě se zase zjeví,  
ale kdy, to nikdo neví.  
Asi nebude to hned.  
Jednou v pátek, leda  
že by byla středa,  
ve čtvrt na pět nebo v pět  
(přesně se to říci nedá)  
za moc miliónů let  
mamuťata budou zpět!

## Rada pro setkání s příšerou

Daniela Fischerová

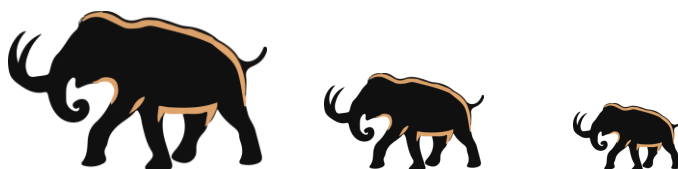
Kráčí pan Kráčmera,  
kráčí si po Krči.  
Najednou ze šera  
vyskočí příšera.

Chapadlo vystrčí,  
zuřivě zavrčí:  
„Kráčmeru přeperu,  
Kráčmeru sežeru,  
neboť jsem příšera  
příšerně strašlivá!“

Jenže pan Kráčmera  
už dávno dobře ví,  
že je moc lechtivá,  
takže se nelekne  
a hned ji polechtá.  
Příšera vyjekne,  
potom se rozchechtá,  
svalí se do křoví.

Poučení:

Jestli potkáš příšeru,  
pamatuj si: Kdo se směje,  
ten tě hned tak nesežere.  
(Ani pana Kráčmeru!)



## Škudibrdi

Daniela Fischerová

Škudibrdi jsou zlí skřeti.  
Jejich oběti jsou děti.  
Rádi tropí pohromy.  
Pak to odnese me my!

Rozsypou cukr, mouku nebo  
sůl.

Rozbijí hrnek, pobryndají stůl.  
Vyšplíchnou ti kávu na mobil.  
Někdo volal, ale kdo to yl?

Škudibrdi jsou záludní a tiší.  
Strkají věci do podivných  
skrýší.

Například ponožku  
pod starou rohožku,  
natáčky do pračky,  
koláčky od strýce  
do varné konvice,  
polovičku karbanátku  
tajně strčí do myčky.

K dovršení všeho zmatku  
nechají ti na památku  
na kalhotách mastný flek,  
aby vaši měli vztek.

Škodí celé rodině.

Dělají jen potíže.

Ty jsi v tom však nevinně.

At' si kdo chce, co chce, tvrdí,  
můžou za to škudibrdi,  
že?

## Džin

Daniela Fischerová

Zmáčkli jsem klávesu Up,  
z ořasu vyletěl chlap,  
kolem něj smrdutý dým.  
Povídá: „Já jsem váš džin!

Jsem džin nové generace,  
školený na aj tý práce  
a budu váš sloužící.  
Moji smajlíci se smějí  
mnohem smajlíkovatěji  
nežli jiní smajlíci.

Nežádám si honoráře,  
rád pořádám adresáře,  
zapisuji do diáře,  
formátuji, stahuji,  
filtruji a mailuji  
a ze všeho nejraději  
po celé dny lajkují.

Když mi dáte volnou ruku,  
posloužím i na facebooku,  
jsem odborník na fankluby  
a budu váš nový friend!“

Už jsem ho měl plné zuby.  
Zmáčkli jsem klávesu End.

## Strašidla

Daniela Fischerová

To budou mít na radnici radost!  
Dnes jim přišla kolkovaná žádost,  
přesně podle pravidel  
od výboru strašidel.

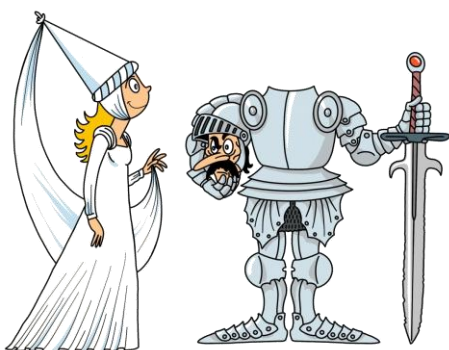
„Už nás omrzelo strašit,  
pouštět hrůzu, koně plašit,  
budit v lidech obavy.

Ani stará Meluzína  
nechce skučet do komína,  
rytíře už nebaví  
běhat městem bez hlavy.

Taky chceme lidská práva!

Rytíř by chtěl řidičák,  
jezinky se chtějí vdávat,  
Bílá paní naopak  
žádá rozvod, to se stává,  
bludička chce ještě dnes  
plně funkční dží-pí-es.

Tedy, milý magistráte,  
milé město, milý státě!  
Chceme se stát člověky!  
Bud' nám tohle všechno dáte,  
Nebo sbohem navěky!“



## O králi, který měl už všecko

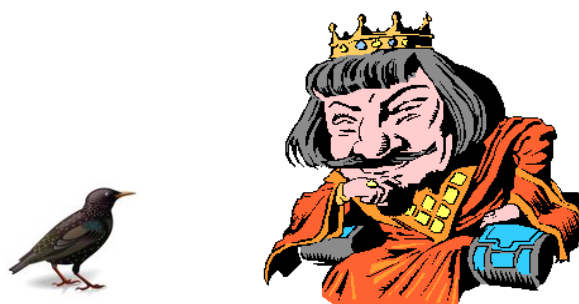
Josef Brukner

Byl jednou jeden malý ptáček.  
Písničky hrál si na zobáček,  
tu lítal si, tu chytal lelky,  
tu čechral pírka pod křidélky,  
tu zpíval si, tu trylkoval,  
až uslyšel ho mocný král.

Ačkoli ten král měl už doma  
bohatství jaké málokdo má,  
řekl si: Jak to, že ten ptáček,  
hraje si tady na zobáček?  
Já toho ptáčka musím mít!  
A nedal pokoj, až ho chyt.

Doma král choval ptáčka v kleci.  
A měl už všecko: všechny věci,  
všechny kočky i všechny ptáčky,  
všechny kytky i všechny hračky.  
A tuze se mu líbilo,  
že na jiné nic nezbylo.

Když ale jednou ven si vyšel,  
tu ani hlásek neuslyšel.  
Pusto a prázdno. Nikde ani  
jediné malé zapípání.  
Jen král tu chodil sem a tam  
a nevšiml si, jak je sám.



## Podle televize

Miloš Kratochvíl

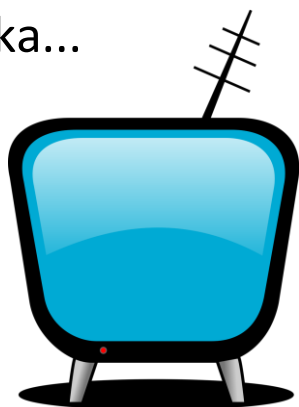
Televizní programy,  
to je nadělení!  
Jestli to tak půjde dál,  
tak celý svět změní.

Změní nejen člověka,  
i zvíře či brouka,  
změní prostě každého,  
kdo se na ně kouká.

Špaček z budky sledoval  
pořad Vařte s námi,  
tak si chtěl dát žížalu  
v želé s jahodami.

Žížala však viděla  
spoustu akčních filmů  
a to špaček netušil,  
když k ní sletěl z jilmu.

Na záhonku vypukla  
neskutečná rvačka,  
v níž poprvé žížala  
uškrtila špačka...



## Tygrův den

Jan Vodňanský

Tygr vstává z postele  
pěkně si ji ustele  
a pak cvičí rozcvičku  
tygří pozdrav sluníčku.

Máma tygra umyje  
ať je chloubou Indie  
pak mu pruhy učeše  
ať je světu k potěše.

Hopla hop a dupy dup  
tygr běží na nákup  
a pak s mámou tygřicí  
sype kaši skořicí.

Když má dobrou náladu  
metá salta pozadu  
čuchá vůni u kytek  
ve vsi plaší dobytek.

Veselo je v pralese  
tygr palmou zatřese  
kokosové ořechy  
padaj' domkům na střechy.

Tygr domů metelí  
za laskavou postelí  
na dobrou noc hubičku  
pak se stulí v klubíčku.